

Sırat Altı Derinliđi

– Cumalı.Ç · 20 Temmuz 2012

Şimdi en başa dönelim Azelya
Zamanı geri alıp yeniden ayrılmak üzere
Önceni diyorum anımsa, omuzlarına tüneyen kuşların
Yanmış gökyüzü ağlamalarını bozuk bir lehçeyle
Tanımsız çizilen iki zodyak ortasında krokin
Üç akrep ölüsü zehrin şifasına yatırılan kalbindim

Ben martların beyaz semahında döne döne düşerdim kirpiklerine
Avuçların uçurumlardan şehirlerdi eyv'Allahsız gitmeler
Anımsıyorum gülerken büyüyen gözlerini ordaydım çekincesiz
Ve sen ağlarken ben artık ben değildim

Ben artık ben değilim, uzun zaman oldu Azelya
İnan çok değıştim, örneğın kırıldı beyinomurilik liflerim
Sonra zaman kaymasında yitirilmiş Medusa ağzıyla Alfabemin
Çürüyen harflerinden şiirler yazsam da olmayışına
Yemin çok güldüm, bir ceninin gamzesini çizdim ellerine

Beni hatırladın mı Azelya
Bir masaldan kaçmış yüzüm vardı ah ya küf
Gözlerinin Sırat altı derinliğinde katrana bitab
Soylu bir cesettim cehennemın laboratuvarında lanetli kobay
Sürgün bir morgda uzardı hasretim

Uzatmayacağım, bil istedim Azelya
Şimdi senli öznelere yasak sınırlar çektim
Rehnedilen ruhuna üç el ateş ettim, biri kalbine
Olmayan yerinden, yani ölmüşlüğüm git şimdi
Gözlerinden öperim İsrail, uyandığımda hatırlat
Bir daha Ankara'yı sevmeyeceğim...

CC_